

havende og Funktionærer falde ind under Loven er vi imidlertid ikke gaaet ved Udarbejdelsen af Lovforslaget, men vi har paa den anden Side erkendt Berettigelsen af den fremsatte Fordring og navnlig for eet Erhvervs Vedkommende ogsaa imødekommet det fuldt ud. For Industri og Landbrug sættes der en Grænse ved 9 000 Kr., indenfor hvilken Grænse alle Funktionærer og tilsynshavende vil være forsikrede; først naar Lønnen overstiger 9 000 Kr., vil de vedkommende altsaa have at sørge for deres Forsikring paa anden Maade. Man tør vel gaa ud fra, at de, hvis Løn er over 9 000 Kr., er dem, som i de almindelige Erhverv maa siges at være mindst udsatte for at rammes af de Ulykker, som Bedriften kan medføre.

Med Hensyn til Søfarten er man derimod gaaet saa vidt, at man har imødekommet Kravet fuldt ud og slettet Grænsen, idet man har ladet alle tilsynshavende og Funktionærer, altsaa ogsaa Officererne i Søfarten, falde ind under Ulykkesforsikringen; for dette Erhvervs Vedkommende gaar man nemlig ud fra, at Risikoen, i alt Fald Risikoen for Død ved Ulykkestilfælde, ved Forlis, er lige stor for hele Skibets Besætning, hvad enten Lønnen er den ene eller den anden eller Stillingen den ene eller den anden.

For Fiskeriets Vedkommende indførte Loven af 1916 den almindelige Forsikring, forsaavidt der var Tale om Fartøjer paa 4 Registertons brutto og derover. For alle dem, som var beskæftigede i de mindre Fartøjer, var der ingen pligtmæssig Forsikring, lige saa lidt som for de selvstændige erhvervsdrivende og for Arbejdere, der var knyttede til disse mindre Fartøjer. For dem blev der etableret Adgang til en frivillig Forsikring, som imidlertid i den Tid, der er forløbet siden 1916, kun er anvendt i overordentlig ringe Grad, og Resultatet har været, at der er opstaaet adskillige Ulemper baade for Samfundet og for de paagældende. Nu har vi søgt at rette dette Forhold ved at imødekomme Ønsker, som er fremsatte af „Dansk Fiskeriforening“ og af „Fiskernes Centralforening“ for Øerne. Den nu foreslaaede Forsikring er overensstemmende med, hvad man fra disse to Organisationers Side har ønsket. Det, som tilsigtes med de nye Bestemmelser i Lovforslaget, er altsaa under den pligtmæssige Forsikring at inddrage Fiskerne og den mindre Skibsfart, saasom: Stenfiskere, Færgefart og Pramfart. Efter de foreslaaede Be-

stemmelser faar Arbejdsgiverne i disse Erhverv den samme Forsikringspligt overfor deres Arbejdere, som gælder for alle andre saavel i Erhverv som i Husholdninger. Uanset at Fartøjet er mindre end 4 Registertons, vil de, som er beskæftigede der, pligtmæssig være forsikrede fra deres Arbejdsgivers Side. Da der imidlertid er en Del netop af denne Art Fartøjer, som anvendes af Personer, enten af dem alene eller sammen med andre, til selvstændigt Fiskeri og til andre Arter af Erhverv, som der kan være Tale om at drive med saadanne mindre Fartøjer, har man her ikke haft anden Udvej til at sikre, at alle disse virkelig bliver forsikret, end den at indføre en Forpligtelse for dem til at tegne Forsikring ogsaa for deres egen Person. Der er paa dette Punkt foretaget et Brud med det Frivillighedssystem, som i øvrigt har været raadende i Ulykkesforsikringslovgivningen, men utvivlsomt et Brud, som maa anses for at være i høj Grad paa sin Plads ogsaa af samfundsmæssige Grunde, og som der neppe med nogen Berettigelse kan gøres Indvendinger imod, da det i Virkeligheden i højeste Grad er i de paagældendes egen Interesse, at der skabes en betryggende Forsikring for dem under Udøvelsen af dette Erhverv, som er i høj Grad farefuldt. Af andre Bestemmelser skal jeg nævne den, der angaar Statstilskuddet til de mindre erhvervsdrivende, der efter den bestaaende Lov kan tegne frivillige Forsikringer og faa et Tilskud til deres Forsikringspræmie fra Staten. Den Aarsindtægt, der berettiger til saadanne Forsikringstilskud, er i Loven ansat til 1 200, 1 500 og 1 800 Kr. henholdsvis for Landet, Købstæderne og København, og dette foreslaas nu i Overensstemmelse med hele Tendensen i Lovgivningen forhøjet til 1 800, 2 100 og 2 400 Kr., hvilket formentlig ikke kan siges at være for meget. Jeg tillader mig at anbefale denne i høj Grad paakrævede og betydningsfulde Reform til det høje Tings Velvillie.

Jeg skal dernæst fremsætte to Lovforslag angaaende *Arbejdsløshedsforsikringen* og *Arbejdsløshedsunderstøttelsen*, der har en vis Sammenhæng med hinanden. Jeg gør opmærksom paa, at da man i 1918 vedtog den nugældende midlertidige Lov om overordentlig Hjælp til arbejdsløse, var det utvivlsomt Forudsætningen fra de fleste Sider, at Virkningerne af Krigstilstanden vilde ophøre i Løbet af det Aar, for hvilket man gav den nye Lov Gyldighed.